

Kvindehusets brugerundersøgelse 2021

Indhold

Indledning.....	2
1: Brugernes baggrund og opholdsgrundlag	3
Fortælling fra Irak	6
2: Forsørgelse og familiære forhold	8
Fortællinger fra Somalia	10
3: Helbred	13
Fortællinger fra Syrien og Kurdistan.....	15
4: Skolegang og arbejde før ankomst til Danmark	19
Fortælling fra Afghanistan.....	20
5: Kvindehuset	22
Fortælling fra Palæstina	26
6: Corona	28
7: Ønsker for fremtiden.....	30
Metode	31
Kilder.....	32

Indledning

I lighed med resten af Danmark har Kvindehuset gang på gang måttet ændre planer samt gennemføre aktiviteter og arbejdsopgaver på nye måder i 2020/21. En af de større udfordringer har været at gennemføre en planlagt brugerundersøgelse. Mange af Kvindehusets faste brugere har svært ved at begå sig på dansk og vil ikke kunne udfylde spørgeskemaer, som kræver læsefærdigheder eller it-kompetencer.

Da det ikke længere var muligt at mødes fysisk med et stort antal kvinder og gennemføre face to face interview, blev beslutningen at gennemføre en brugerundersøgelse telefonisk – med alle de begrænsninger som en sådan fremgangsform medfører.

Her ses resultatet af de 149 telefoninterviews, som alle er gennemført 15. januar-15. marts 2021 af Kvindehusets faste medarbejdere. For at give læserne et glimt af de kvindeskæbner som ligger bag rapportens mange tal og grafer, indeholder undersøgelsen desuden portrætinterviews med repræsentative kvinder fra huset.

God læselyst!

.....

1: Brugernes baggrund og opholdsgrundlag

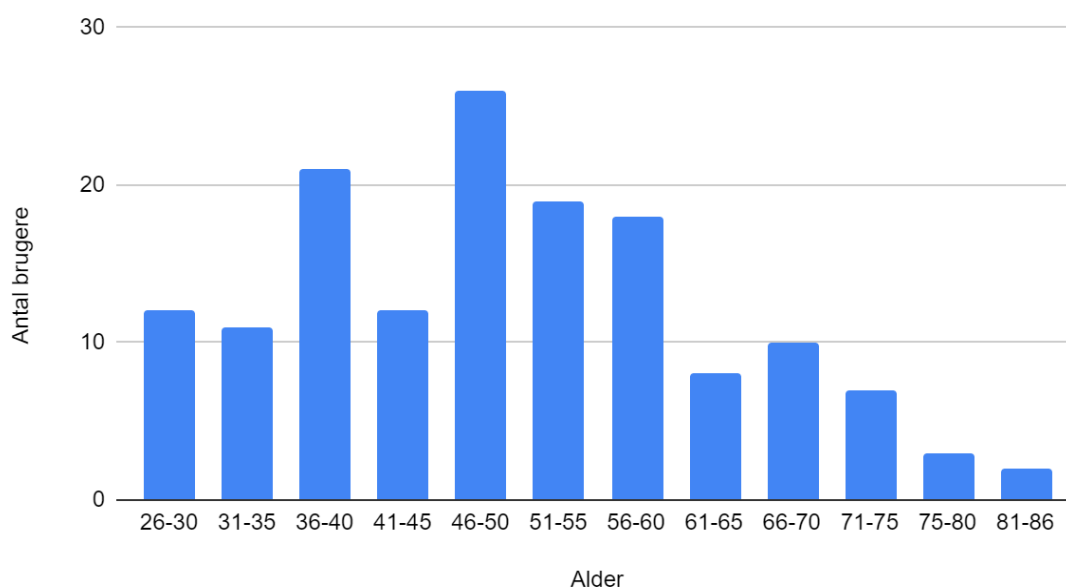
Der er kvinder med et hav af forskellige baggrunde, historier og nationaliteter i Kvindehuset. Kvindernes alder spænder fra 26 til 86 år og understreger den mangfoldighed, der er blandt husets brugere. De fleste brugere er mellem 46 og 60 år gamle. Mange har boet i forskellige lande, før de kom til Danmark, og størstedelen ankom fra 1990'erne og frem til i dag. Langt de fleste er indvandret eller flygtet til Danmark. Kun 3,4 procent af husets brugere er født i Danmark. Det er blandt andet krigene i Somalia, Irak, Afghanistan og Syrien, der har været direkte eller indirekte årsag til brugernes flugt og migration.

En næsten lige andel brugere er kommet som flygtninge og som familiesammenførte. Der er givetvis mange, der ikke er flygtet direkte fra krig, men familiesammenføring har også været en flugtmulighed for en del. Nogle af disse kvinder står i prekære situationer, da de risikerer at miste deres opholdsgrundlag, hvis de vælger at lade sig skille.

Antallet af brugere fra Syrien er vokset fra 7 procent til 10,1 procent siden sidste brugerundersøgelse fra 2018. Det skyldes blandt andet, at syriske flygtninge er begyndt at finde fodfæste i Danmark, således at de har behov for at udvide deres netværk, at de begynder at lære dansk, søge arbejde osv. Under Corona har mange syrere desuden søgt hjælp til at forstå papirer og udfylde ansøgninger om opholdstilladelse i Kvindehuset. Derudover, har Kvindehuset skiftet lokation og ligger nu ved siden af sprogskolen Clavis. Tidligere havde flere brugere svært ved at nå fra Clavis til Kvindehusets gamle lokation i Viby inden lukketid, når de fik fri fra undervisning. Det betyder, at brugere, der er kursister på Clavis, nu i langt højere grad har mulighed for at gøre brug af især Kvindehusets rådgivning og hjælp til forståelse af breve, sager om opholdstilladelse og lignende.

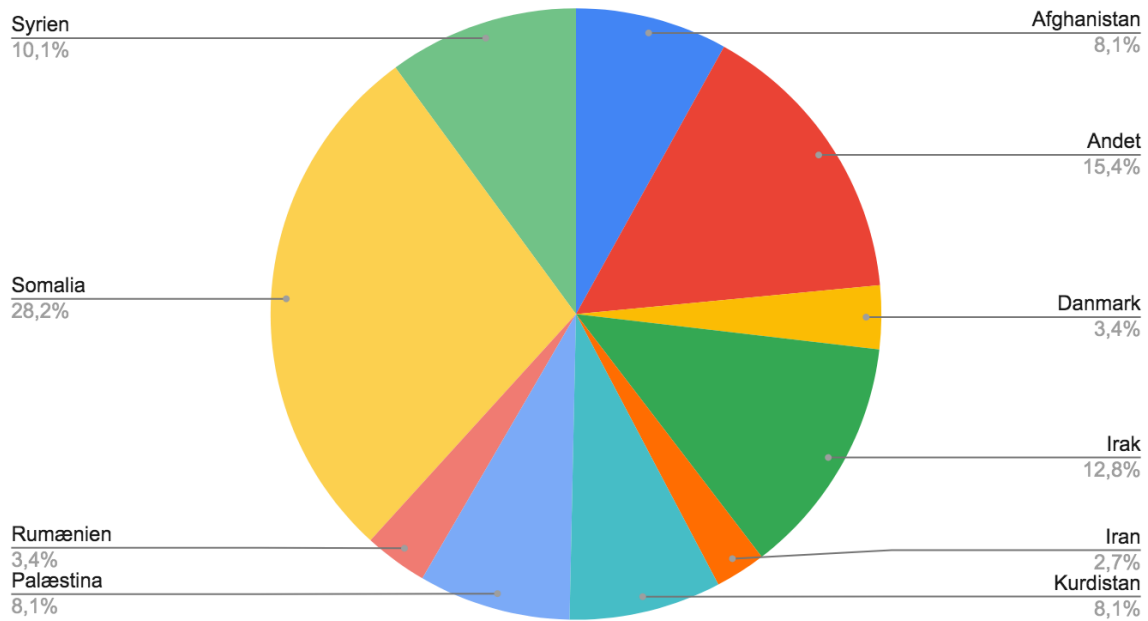
Gruppen af somaliere er også vokset de seneste år. Fra 20,5 procent i 2018 til 28,2 procent i år. Det skyldes også, at Kvindehuset er flyttet og nu er placeret ved siden af VUC, hvor mange brugere med somalisk baggrund går i skole. Der er derfor flere brugere med somalisk baggrund, der opsøger hjælp til lektier og job-søgning i Kvindehuset.

Brugernes alder

Antal besvarelser: 149

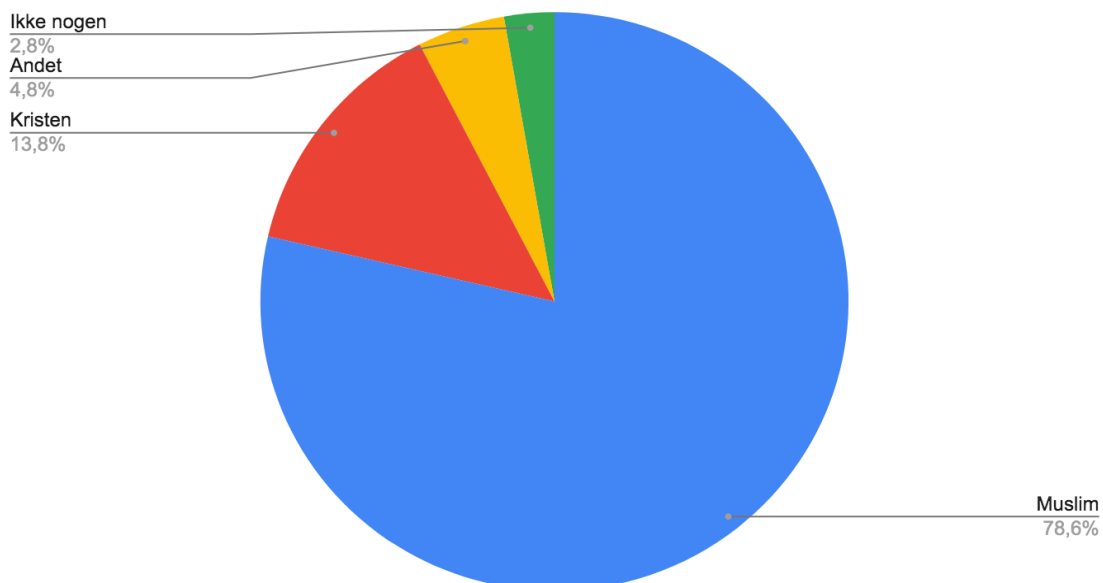
Oprindelsesland:

Andet dækker over: Burundi, Congo, Egypten, Eritrea, Kenya, Libanon, Libyen, Marokko, Nigeria, Polen, Sydafrika, Tjetjenien, Tunesien, Tyrkiet, Usbekistan, Venezuela, Vietnam, Yemen.

Antal lande repræsenteret i alt: 27

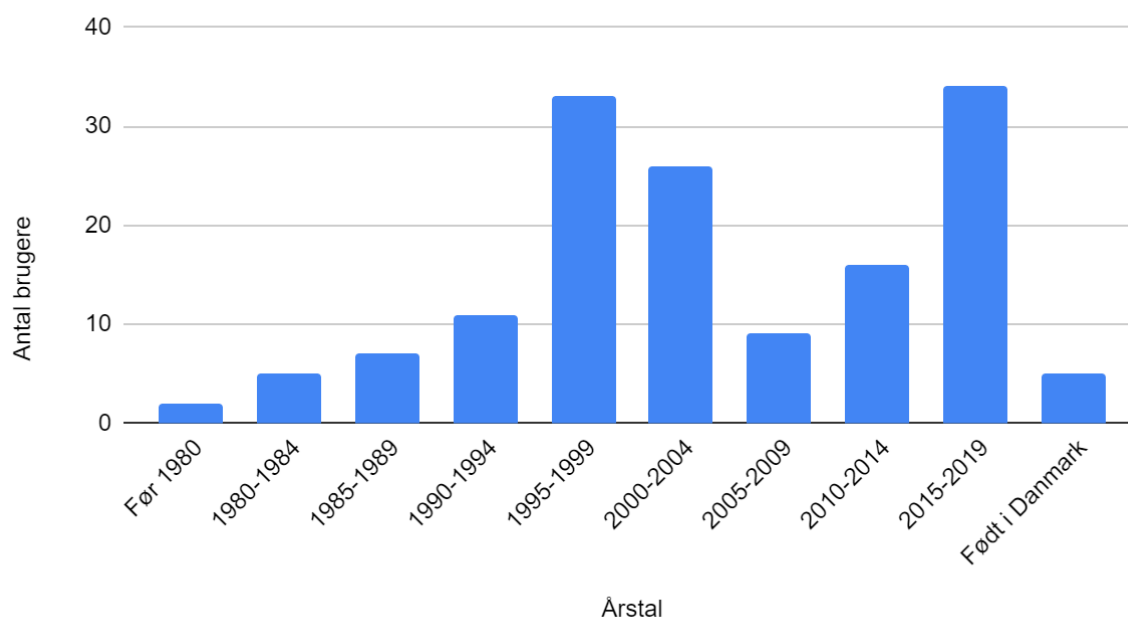
Religion

Andet dækker over: kaldæer, katolik, buddhist

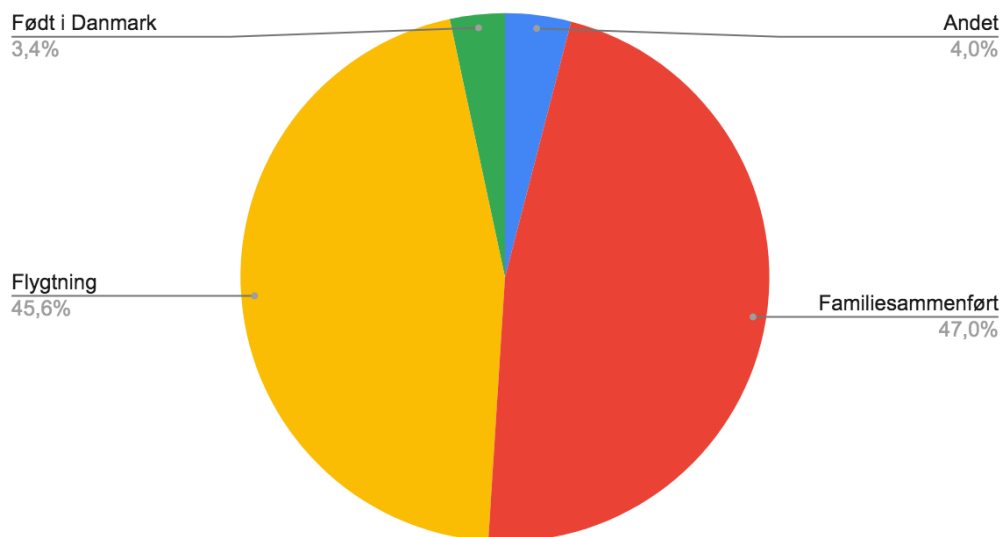
Antal besvarelser: 145

Hvornår kom du til Danmark?

Antal besvarelser: 148

Hvorfor kom du til Danmark?:

Andet: Jobsøgende, studier, master, arbejde, ferie, forelsket

Antal besvarelser: 149

Lidt om Irak

Området der i dag er Irak, har fra over 5000 år før vores tidsregning været kerneområde for historiens første civilisationer. Irak som selvstændig stat først blev dannet efter første verdenskrig, da Storbritannien tog kontrol over området.

Det er en af de mest folkerige arabiske stater og er mere etnisk og kulturelt sammensat end de andre lande i regionen. Kurderne udgør omkring en fjerdedel af befolkningen og har selvstyre i det nordlige Irak. Araberne er delt mellem sunnier og shiaer, hvor shiaerne udgør et flertal med ca. 60-65 %. Derudover er landet ressourcerigt med en af verdens største forekomster af olie og gas og er derfor af stor strategisk betydning.

Iraks moderne historie har været præget af Saddams Hussein's brutale styre, krige og humanitære katastrofer. Det arabisk nationalistiske Baath-parti kom til magten i 1968. Saddam Hussein blev partiets leder og landets diktator i 1979. Han tilhørte et sunnimuslimsk mindretal, og befolkningsgrupper, der tilhørte andre religioner og grupperinger end ham, var særligt udsatte under hans regime.

Der udbrød krig mellem Iran og Irak i 1980, der varede frem til 1988. Golfkrigene begyndte i 1990, da Irak invaderede Kuwait, men blev slået

tilbage af en USA-ledet militæroperation. Begge krige medførte store flygtningestrømme.

I 2003 startede Irakkrigen, hvor en amerikansk-ledet koalition invaderede Irak, med den begrundelse at Irak besad masseødelæggelsesvåben - en påstand der senere er blevet tilbagevist. Invasionen betød, at Saddam Hussein blev fjernet fra magten, og at det første officielle demokratiske valg blev afholdt i 2005, hvor de fleste stemmer gik til kurdere og shiamuslimer. Krigen medførte også dannelsen af forskellige militante grupperinger, der blandt andet er opstået på baggrund af etniske og religiøse skillelinjer, og som har haft betydning for, at Irak i flere år har været præget af krig og terror. På grund af krigen blev landets infrastruktur smadret. Fattigdom og mangel på basale ydelser, som lægehjælp og transport præger irakernes liv.

De fleste irakiske flygtninge befinder sig i de omkringliggende lande, Syrien, Iran og Tyrkiet. Siden 2014 er tre millioner irakere blevet internt fordrevet. Mere end halvanden million mennesker er flygtet til den kurdiske provins i Irak, hvor hver fjerde indbygger nu er flygtning eller internt fordrevet. Derudover er der 300.000 flygtninge fra nabolandene i Irak, hvoraf langt størstedelen er fra Syrien.

M

M er født i Irak i byen Mosul i 1949. Hun fortæller, at hun voksede op i en akademisk familie, hvor begge forældre havde en lang uddannelse. Hun var nummer fem i en søskendeflok på seks. Hun gik i folkeskole og på gymnasium i Mosul og gik på universitetet i Bagdad, hvor hun studerede fysik. I Bagdad boede hun i en studiebolig sammen med sin søster, som studerede kunst på samme universitet. Efter fem års studie, blev hun blev færdiguddannet, hvorefter hun tog tilbage til Mosul og arbejdede som gymnasielærer i fysik. Mens hun studerede på universitet i Bagdad, var hun blevet forelsket i den medstuderende, Ali. Han kom til Mosul og spurgte hendes far, om han måtte gifte sig med hende, men faren afviste ham. M blev ulykkelig over, at faren ikke accepterede manden, som hun elskede, og derfor blev hun heller ikke gift med andre efterfølgende. Men da hendes far døde syv år senere, kom Ali tilbage til Mosul for at fri igen. Det endte med, at de blev gift i 1978.

På grund af Alis uddannelse til pilottekniker, blev de udstationeret i London i to år, hvorefter de bosatte sig i Bagdad, hvor de byggede et stort hus. M fik arbejde i en virksomhed som regnskabssekretær. Hun fik sit første barn i 1981 og det andet barn i 1985. Herefter valgte hun at sige sit job op, da det blev for hårdt at passe hus, hjem, mand og børn samtidig med at skulle passe sit arbejde. Hun fik sit tredje barn i 1988, hvor hun var hjemmegående husmor.

I marts 1990 blev Ali dræbt af politiske årsager. M fortæller, at hendes liv ændrede sig drastisk fra dette øjeblik, da manden, som hun elskede højt, blev taget fra hende. Hun var alene med tre små børn, hun var bange og bekymret for fremtiden,

hun fik angst og var usikker på sin egen formåen. Hun besluttede at tage til Mosul for at hente sin gamle mor til Bagdad, så hun ikke skulle bo alene i et stort hus med de tre små børn. Moren var gammel og savnede selvfølgelig sine andre børn, som boede i Mosul, så M var nødsaget til at køre hende frem og tilbage hver uge, for at hun stadig havde tilknytning til de andre derhjemme.

M følte ikke, at hun kunne klare tilværelsen mere. Samtidig med at der var krig i Irak, døde moren, og M valgte at flygte til Jordan i 1997 sammen med sine tre børn. Hun tilbragte en del år i Jordan, hvor formålet var at komme til Europa. Hun sendte sin søn på 17 år alene til Danmark, for at han kunne få de andre med til Danmark via familiesammenføring. Det lykkedes ikke, og M valgte selv at flygte til Danmark sammen med sine to andre børn. Det var en hård flugt, fortæller hun, men det lykkedes, og de ankom til Danmark i 2001.

De boede på forskellige asylcentre både på Sandholm, Galten og Ebeltoft, inden de i 2004 fik opholdstilladelse og flyttede ind i egen lejlighed. I Danmark føler M sig tryk og sikker. Hun er evig taknemlig for det liv, hun har nu og endnu mere taknemmelig for al den hjælp, som Kvindehuset har givet hende i løbet af de mange år hvor hun har følt sig alene og hjælpeløs.

M har gået på sprogskole, men hun blev syg og dermed visiteret til førtidspension. Nu kommer hun i Kvindehuset i stedet og går til danskundervisning og benytter sig af husets faciliteter. To af hendes børn bor i Danmark og den tredje bor i Holland, og hun har i alt 5 dejlige børnebørn. I forhold til sine søskende, så er tre brødre bosat i Mosul, en af søstrene er i Egypten, mens en anden søster bor i Odense.

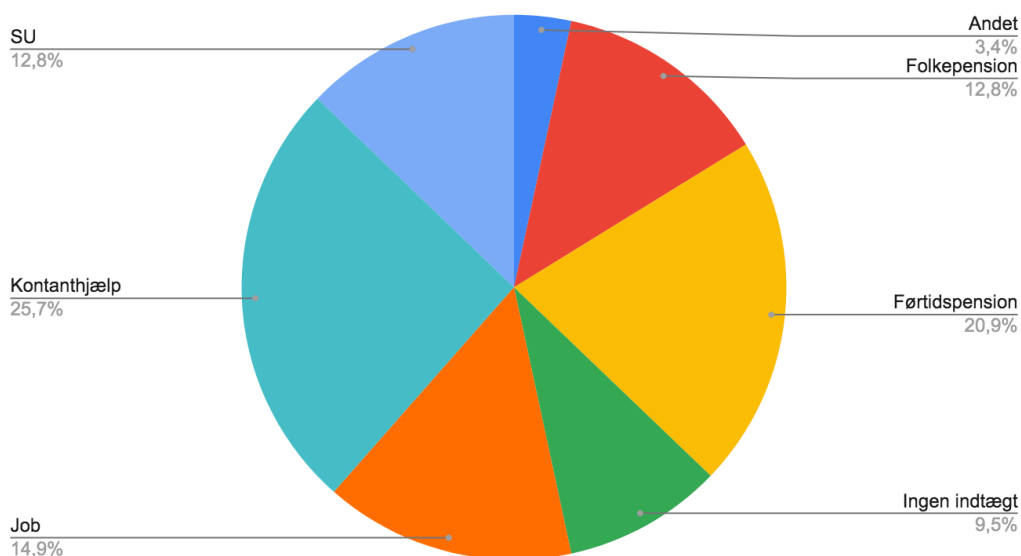
2: Forsørgelse og familiære forhold

Næsten halvdelen af Kvindehusets brugere er enten på kontanthjælp eller førtidspension. Forklaringer kan blandt andet findes i brugernes helbredssituation. I undersøgelsen svarer mange, at de er udfordrede både i deres mentale og fysiske helbred. Derudover viser undersøgelsen, at udfordringer som sparsomme sproglige kompetencer samt mangel på skolegang og arbejdserfaring, er med til at holde kvinderne fra arbejdsmarkedet, hvilket Kvindehusets aktiviteter er indrettet efter at imødekomme.

Der kommer også studerende og kvinder i arbejde i Kvindehuset. Tallene er steget siden 2018, hvor 2,7 procent svarede, at de fik SU, mens 12,8 procent af de nuværende brugere er på SU. Denne stigning skyldes blandt andet Kvindehusets nye placering i midtbyen, der gør huset lettere tilgængeligt. Det vidner samtidig om, at en tilknytning til og støtte fra Kvindehuset er med til at motivere nogle til at starte og andre til at fastholde deres studie. En stigning gælder også de arbejdende brugere, hvor 4,1 procent svarede, at de var i arbejde i 2018, mens tallene i 2021 er 14,9 procent. Her gælder det også, at nogle nye brugere er kommet til f.eks. lektiehjælpen, og flere brugere der benytter sig af Kvindehusets tilbud om lektiehjælp er blevet interviewet i denne undersøgelse end den foregående. Brugere der angiver *ingen indtægt* er primært forsørget af ægtefælle.

Langt de fleste brugere har mellem et og fem børn. 34,2 procent bor med mand og børn, 25,5 procent bor alene med børn, mens 20,1 procent bor alene. Der er derfor en stor andel enlige forsørgere, hvilket også kan have en indvirkning på brugernes motivation og overskud til at søge arbejde og komme i uddannelse. Blandt nogle brugere, ses en tendens til, at de begynder at uddanne sig og søge arbejde, når børnene bliver ældre. Samtidig har der løbende været ændringer i lovgivningen, der kan have fået nogle kvinder til at prioritere job og uddannelse for at styrke deres tilknytning til Danmark.

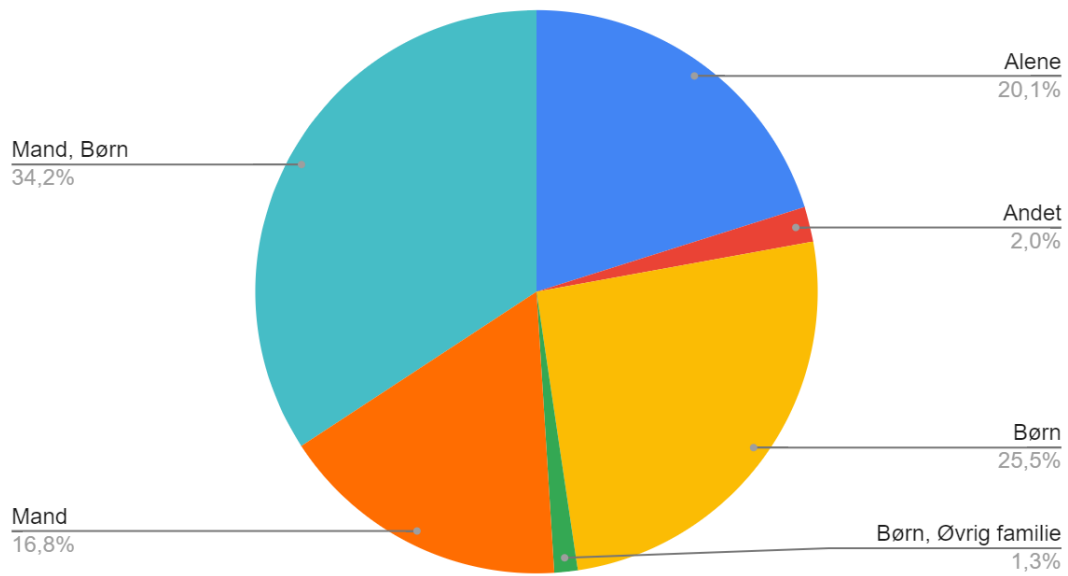
Forsørgelsesgrundlag:

Andet dækker over: Dagpenge, fleksydelse

Antal besvarelser: 148

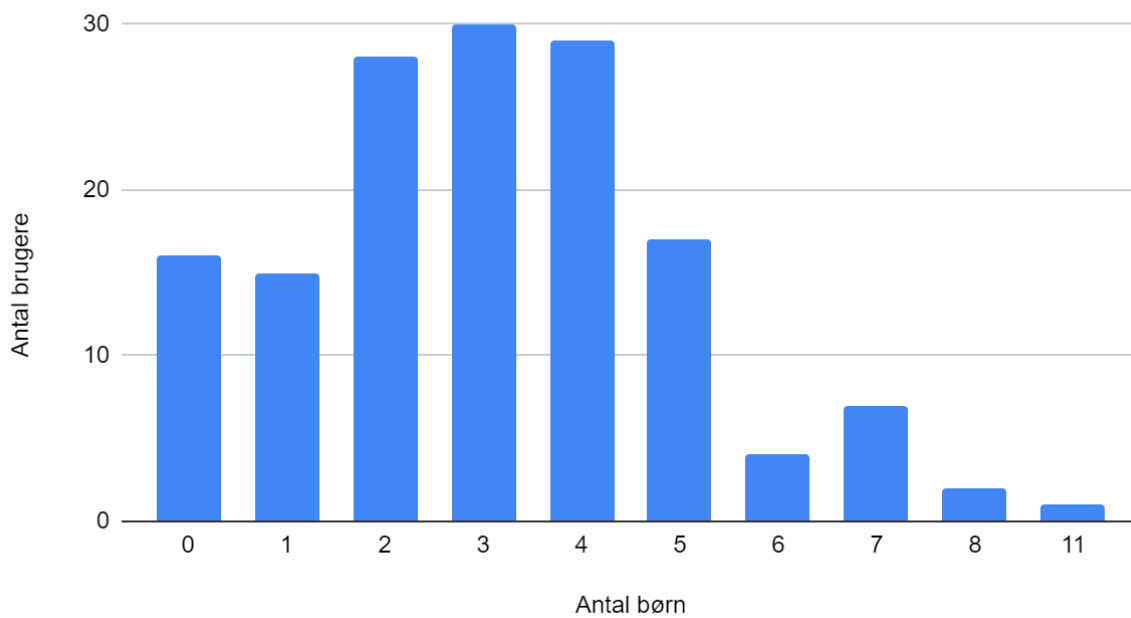
Hvem bor du sammen med?

Andet: venner, anden person, kæreste og børn

Antal besvarelser: 149

Antal børn

Antal besvarelser: 149

Lidt om Somalia

Det er en lang og kompliceret konflikt, der ligger til grund for, at millioner af mennesker har været nødt til at flygte fra Somalia. En borgerkrig har hærget landet de seneste 30 år, og Somalia er stadig en af Afrikas mest ustabile stater. Før den nuværende opdeling af Afrika, var Somalia en del af et større område organiseret i klaner, der levede som nomadesamfund. Særligt fem klaner herskede i området og disse klaner spiller endnu en rolle i den somaliske konflikt.

Diktator Mohammed Siad Barre overtog magten ved et militærkup i 1969. Han igangsatte en række socialistiske reformer, men der gik ikke lang tid før han mødte modstand blandt islamister, der mente at reformerne var for

liberale og vestlige, og fra klaner, der gjorde modstand mod at miste indflydelse.

Derudover har den islamistiske gruppe Al-Shabab vundet indpas i Somalia. De har de seneste mange år udført angreb mod civilbefolkningen og mod den siddende regering, der har minimal kontrol over området udenfor Mogadishu.

Derudover har landet i en årrække været plaget af ekstremt vejr som tørke og oversvømmelser, hvilket har ført til, at yderligere flere hundrede tusinde mennesker har måtte forlade deres hjem. Der er i dag omkring to millioner interne flygtninge i Somalia og næsten en million somaliske flygtninge på det afrikanske horn.

De fleste somaliere i Danmark kom til landet fra midten af 1990'erne. Nogle kom som flygtninge, mens andre blev familiesammenført fra Somalia eller andre lande, hvor somaliere lever i diaspora.

H

Da Kvindehuset taler med H, er det efter endnu en indlæggelse på den psykiatriske afdeling. H er plaget af alvorlig depression og har i dagligdagen behov for masser af støtte fra sine voksne børn samt fra sin læge og kommunale sagsbehandlere. H har stadig et håb om, at hun engang i fremtiden vil blive så rask, at hun igen kan få overskud til at læse bøger og begynde på en uddannelse, fortæller hun. H har seks børn, som hun er alenemor for. De to ældste er flyttet hjemmefra, men der stadig en lille dreng på fire år, og to piger på 13 og 14 år, som skal have opmærksomhed i dagligdagen. Den ældste hjemmeboende datter på 18, har overtaget mange af de opgaver, som en mor normalt vil tage sig af, fortæller H.

H er født og opvokset i Somalias hovedstad Mogadishu i en stor familie med veluddannede forældre og søskende. På grund af krig har hun kun gået to år i skole, men hun husker sit hjem med masser af bogreoler og forældre, som begge havde arbejde. Hendes far arbejdede som soldat, og hendes mor var på universitetet.

Hs historie i Danmark begyndte i juni 1998, hvor hun for første gang skulle møde sin mand. Hun var blevet islamisk gift, mens hun stadig opholdt sig i Somalia. Ægteskabet blev arrangeret af familien for at få den yngste datter sikkert til Danmark på grund af krigen i Somalia.

H satte sig ind i et fly for første gang og rejste via Djibouti og Dubai til London ledsaget af den mand, som var blevet betalt for at arrangere turen. H blev stoppet, da hun kom til London, og det viste sig, at hun ikke havde papirerne i orden. I London levede hun i syv måneder hos nogle somaliske bekendte, hvorefter turen fortsatte til Danmark med skib. H ønskede at blive i London, men kunne ikke forsørge sig selv og måtte derfor fortsætte til Danmark.

Også på den tur var H ledsaget af en menneskesmugler. Ordet menneskesmugler er Hs eget ordvalg, da manden blev betalt for at ledsage hende

og desuden havde skaffet hende visum og flybilletter. H fortæller i øvrigt, at begge mænd var søde ved hende, og hun følte sig tryk i deres selskab.

Den 12. juni 1998 ankom H med skib til Esbjerg, hvor hendes fremtidige mand tog imod hende på kajen. H var på det tidspunkt 15 år gammel, men på hendes papirer stod der, at hun var 18 år.

Dette skyldtes ægteskabet. Hun husker meget tydeligt dagen, hvor hun for allerførste gang så sin mand. Han var meget ældre end hende, og det viste sig snart, at han ikke var blevet lovformeligt skilt fra sin daværende hustru.

H indledte således sit liv i Danmark med en mand, der allerede havde kone og børn. Det gav mange problemer i de første år, og H ønskede sig ofte tilbage til London. Men han blev alligevel far til fire af hendes børn.

I dag er hendes familie spredt over hele verden på grund af borgerkrigen i Somalia. H har søskende i England, Kenya, Somalia og Sverige. Hendes mor er bosat i USA, og det er nu 23 år siden, at H har set sin mor. Hun længes efter at være sammen med hende og håber at kunne rejse i år, siger hun.

Z

Z er 39 år og født i Somalias hovedstad Mogadishu. Hun har boet det meste af sin barndom i Somalia, og når hun tænker tilbage på sin barndom før borgerkrigen, er det gode og dejlige minder, der fylder hendes erindring. Z mindes især dagene, hvor de som små børn altid legede med bold udenfor, når de ikke gik i skole. Børn fik lov at være børn, og alle passede på alle. Z savner især det, at man tog ansvar for hinanden og hinandens børn. Hun fortæller, hvordan alle forældre var dine forældre. Alle de voksne tog ansvar for alle børn. Der er et stærkt sammenhold, og relationerne er anderledes i Somalia, siger Z. Hvis et barn havde slået sig, var det alles ansvar at trøste barnet. Også i bussen var det anderledes i Somalia, griner hun. Der satte man sig tæt på hinanden, og alle snakkede med alle. Det gør man ikke i Danmark. Der kigger man mærkeligt på en person, hvis de sætter sig ved siden af og begynder at snakke.

Når Z og de andre børn ikke legede udenfor, gik de i skole. Skole var jo gratis dengang, fortæller Z, der også mindes, at man i Somalia havde skoler, der mindede om de danske efterskoler, hvor eleverne boede fast.

Da Z gik i 4. klasse, måtte familien forlade Somalia på grund af borgerkrigen. Sammen med hendes familie flygtede hun til Etiopien. I januar 1997 kom familien til Danmark. Hun husker at det sneede, og alt var klædt i hvidt, og det var skørt at komme fra Afrika til et land dækket i sne.

I dag bor det meste af Zs familie omkring Aarhus, men hun har også familie spredt i verden, blandt andet i England og Holland.

Selv bor Z sammen med sin mand, der arbejder om natten, og deres syv børn i Aarhus og hun er lige begyndt på social- og sundhedshjælperuddannelsen. Fritidsaktiviteter er der ikke meget tid til med syv børn. Når familien kommer hjem fra børnehaven og skole, skal alle lave lektier – også Z selv. Så alle hjælper til i familien, for at få hverdagen til at hænge sammen. Z forklarer, at hun og hendes mand skiftes til at hjælpe børnene med lektier og lave mad. Og lige præcis det at hjælpe hinanden og lytte til hinanden er vigtigt for Z, for som hun siger, hjemme hos os, skal alle have en stemme - også børnene.

Når Z bliver spurgt, hvor hun føler sig hjemme, er der da heller ingen tvivl; Danmark, for her har hun boet i længere tid end i hjemlandet, og det er her, hendes børn er født. Men hun føler sig også hjemme i Somalia. Det er hendes hjemland, og hun elsker Somalia. Z forsøger at samle det bedste fra begge lande og kulturer. Hun elsker at være i Danmark – her er frihed og muligheder. I Danmark kan man gå uden for døren stort set alle steder uden at være utryk og bange, og det skal man huske at sætte pris på. Det er ikke en selvfølge.

3: Helbred

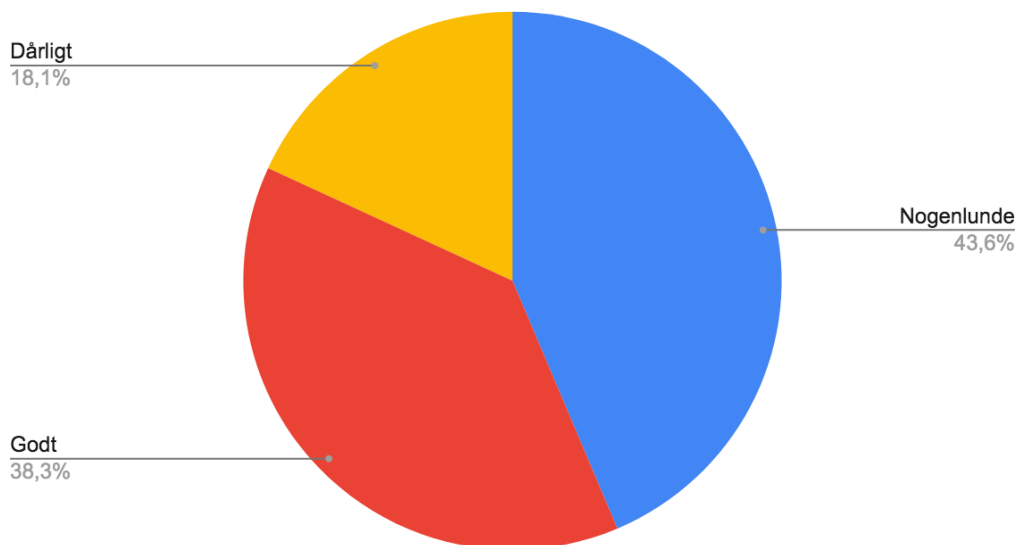
Helbred kan være en kompliceret størrelse blandt brugerne, fordi både fysiske og psykiske smerter spiller ind og påvirker hinanden. Den fysiske smerte kan eksempelvis blive overdøvet, hvis man har oplevet traumer eller anden psykisk smerte. Mens traumer kan sætte sig i kroppen som fysisk smerte. Desuden kan der både sprogligt og kulturelt være stor forskel på, hvordan man opfatter og sætter ord på smerte. I undersøgelsen er det kvinderne selv, der beskriver deres helbred ud fra deres egen opfattelse deraf.

63 brugere svarer, at de generelt har det godt. 66 brugere svarer, at de har smerter. 50 af de adspurgte svarer, at de har det *nogenlunde*, og 24 svarer, at de har det *dårligt*. Andelen af brugere, der oplever angst, ligger på 21. Desuden har 44 brugere svaret, at de sover dårligt.

59,7 af brugerne får medicin. 13,4 procent fortæller, at de har et gennemgående godt helbred og er derfor ikke blevet spurgt, om de tager medicin. En stor del af brugerne uddyber, at de får antidepressiv medicin.

Foruden antidepressiv medicin fremgår det, at husets brugere især får medicin for forhøjet blodtryk, forhøjet kolesterol, D-vitamin-mangel og kroniske smerter. Derudover i lidt mindre grad astma, hjerteproblemer, gigt, stofskiftesygdomme og diabetes.

Hvordan er dit fysiske helbred?:

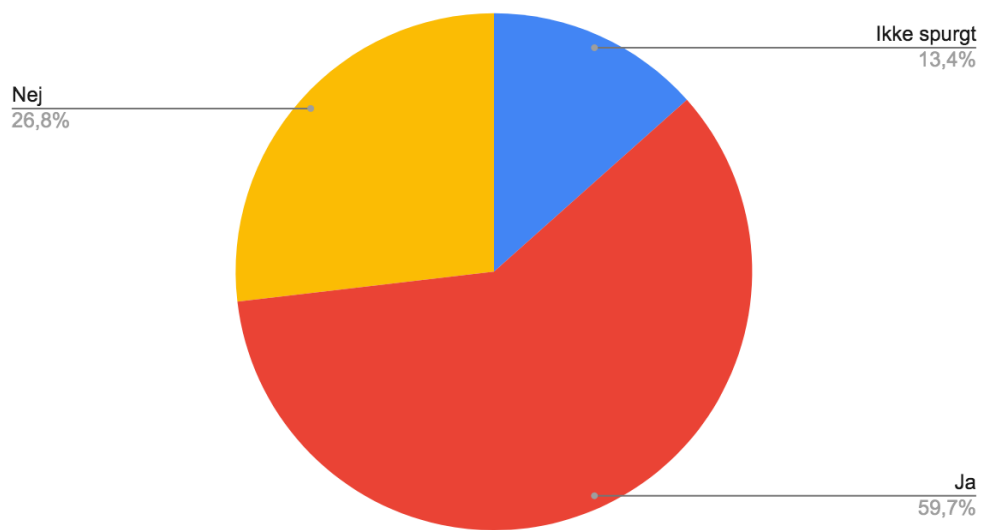

Antal besvarelser: 149

Tilstand	Antal
Godt	63
Nogenlunde	50
Dårligt	24
Sover dårligt	44
Angst	21
Smerter	66

Får du medicin?:

Antal besvarelser: 149

Lidt om Syrien

Syrien består af en blandet etnisk og religiøs sammensætning, heriblandt arabere, kurdere, assyrere, drusere, yazidier, armenere, sunnier, kristne, alawitter, shiaer m.fl.

Den moderne syriske stat blev oprettet i midten af det 20. århundrede efter at have været under osmannisk magt i flere hundrede år og fransk mandat i en kortere periode. Herefter var tiden præget af flere militære kup og krige, blandt andet med Israel.

Syriens diktator Bashar Al-Assad er ligesom sin far Hafez Al-Assad medlem af det arabisk nationalistiske Bath-parti. Han overtog magten efter sin far i 2000 ved et valg, hvor han var den eneste kandidat.

Hafez al-Assad, som blev præsident ved et ublodigt militærkup i 1970, var kendt som en leder, der slog hårdt ned på sine politiske modstandere, og da det muslimske broderskab i slut halvfjerdserne gjorde oprør, blev der slået hårdt ned på dem. Det resulterede i Hama-massakren, hvor omkring 40.000 mennesker blev dræbt af den syriske hær. Da Bashar Al-Assad kom til magten, hå-

bede mange på forandring, men økonomien forværredes efter Bashars magtovertagelse. Tiden var præget af stor økonomisk ulighed og høj ungdomsarbejdsløshed, og det var også inden krigen udbrød et autoritært regime med manglende ytringsfrihed. Derudover var landet plaget af tørke mellem 2006-2011, hvilket betød at madpriser steg, og der foregik massemigration til de større byer.

Borgerkrigen i Syrien brød ud efter en række fredelige protester inspireret af protesterne, der brød frem i store dele af den arabiske verden i 2011. De syriske flygtninge i Danmark er kommet til landet indenfor de seneste ti år, hvor borgerkrigen i Syrien har raset. Over 5,6 millioner mennesker har forladt Syrien siden 2011. Over 6 millioner syrere er internt fordrevet og UNHCR vurderer, at over 13 millioner syrere har behov for basale fornødenheder.

Størstedelen af syrere er flygtet til Tyrkiet, hvor der lige nu opholder sig 3,6 millioner syriske flygtninge. Derudover huser nabolandene Jordan og Libanon en stor del af de syriske flygtninge, men også Irak og Egypten huser en del.

P

P er født i Syrien i byen Suwayda i 1959. Hun voksede op i en familie, hvor faren havde gennemført en uddannelse og arbejdede som militærofficer, mens moren var husmor. P var den ældste blandt sine ni søskende. De var fem søstre og fem brødre.

Hun levede et normalt liv, hvor hun gik i folkeskole og gymnasium i byen Al-Haffah og på universitetet i Latakia, hvor hun studerede landbrug. I 1982 blev hun færdiguddannet. Samme år blev hun gift med sin fætter, og de bosatte sig i Damasus, hvor P fik arbejde på universitetet som undervisningsassistent i landbrug fra 1984-2011. Sammen fik de to børn i hhv. 1983 og i 1986. Hendes mands død og krigens udbrud i 2011, markerede også slutningen på Ps normale liv. Hun flygtede til Tyrkiet sammen med sine børn, og det blev starten på en længere rejse. Efter to

måneder tog de videre til Grækenland, Østrig og derefter til Tyskland, hvor hendes søn bosatte sig og startede sit nye liv. P ankom til Danmark i 2015 sammen med sin datter, og i 2016 fik de begge opholdstilladelse.

P fortæller, at hun er glad for at bo i Danmark, fordi hun føler sig tryk. Hun går på sprogskole og er på nuværende tidspunkt i virksomhedspraktik. Seks af hendes søskende er stadig bosat i Syrien. Derudover har hun søskende i England, Tunesien og Tyskland. Og så har hun fem dejlige børnebørn, der ligeledes er spredt mellem flere lande. P siger, at hun er taknemmelig for Kvindehuset, fordi hun har været i praktik i Kvindehuset, hvor hun lærte en masse. Hun har afsluttet sin praktik, men hun kommer stadig i huset og benytter sig af de faciliteter, der tilbydes.

L

34-årige L er født i landsbyen Jindires i Afrin i Syrien. Hun er kurder og taler kurmanji, som er en af flere dialekter i det kurdiske sprog. Jindires var dengang en lille landsby, der kun havde 20 familier boende, så alle kendte hinanden, fortæller L. Hun kommer ud af en søskendeflok på syv, hvor hun er nummer seks i flokken. Hun var to år gammel, da hendes far blev meget syg og fik konstateret kræft. Da landsbyen ikke havde et sundhedsvæsen, måtte de alle flytte til Damaskus for at få den fornødne hjælp. De boede i Damaskus i cirka fire år, hvor faren kæmpede en hård kamp, men døde af kræftsygdommen. L var seks år gammel og gik i første klasse, da hun mistede sin far. Moren var 25 år gammel. Kort tid efter, kom hendes fars familie fra Jindires til Damaskus for at fjerne de syv børn fra deres mor. Farens familie var bange for, at Ls mor skulle gifte sig igen, så derfor tog de børnene fra hende, så en anden mand ikke skulle opfostre dem.

Moren kæmpede for sine børn, da hun ikke ville miste dem, så hun begyndte at arbejde som skrædder for at kunne forsørge børnene, og det lykkedes hende at få dem tilbage. Men det var ikke nemt at få det hele til at løbe rundt, fortæller L, og hun blev derfor taget ud af skolen allerede da hun gik i første klasse. I 2009 blev L, som 20-årig, gift med nabo-vennen K, og sammen fik de to piger, inden krigen startede i Syrien.

Efter krigen udbrød i 2011 blev livet meget barsk, beretter L, da de blev tvunget til at bære våben og være en del af krigen. Familien valgte derfor at flygte til Tyrkiet. Fra Tyrkiet flygtede de først til Grækenland, herefter til Ungarn og så til Tyskland. I Tyskland boede de på et asylcenter, som var placeret i et idrætscenter, sammen med mange andre flygtninge. L fortæller, at det var meget hårdt, særligt fordi hun var gravid med sit tredje barn. De blev fire måneder i Tyskland, hvorefter nogle bekendte anbefalede dem at flygte til Danmark. Her boede de i et år, før de fik midlertidig opholdstilladelse.

L siger, at det er svært for dem at blive integreret i Danmark, da alt foregår via internettet og via breve, som de ikke forstår. Hverken hendes mand eller L selv har let ved at lære dansk, da de begge er analfabeter, og det gør hende meget ked af det.

I dag er hun på offentlig forsørgelse. Hun går på sprogskole og er i virksomhedspraktik. Hun er glad for at bo i Danmark, da hun føler sig tryk og er langt væk fra krig og ødelæggelse. På grund af krigen, er hendes familie spredt rundt i hele verden. Hendes mor og tre søstre bor i Damaskus. Hun har en bror i Norge, en søster og en bror i Tyrkiet.

Hun er yderst taknemlig for Kvindehusets hjælp, det giver hende håb. Hun siger, at hvis Kvindehuset ikke fandtes, ville hun være fortabt. Hun vil gøre alt for at lære det danske sprog og for at lære sine tre piger på hhv. ti, otte og fem år aldrig at være hjælpeløse, og at man altid må og skal finde en løsning. Hun håber for fremtiden, at hendes børn får sig en god uddannelse og kan begå sig i Danmark.

Lidt om Kurdistan

Kurderne er en etnisk gruppe, der på tværs af grænser, deler sprog og kultur. De regnes for den største etniske folkegruppe i verden, uden en selvstændig stat. Kurdistan er et område, der inkluderer dele af Iran, Irak, Syrien og Tyrkiet. Kurderne har længe haft en konfliktfyldt relation til myndighederne i disse lande, og flere kurdiske grupper kæmper om selvstyre, hvilket har ført til undertrykkelse, tvangsflytninger og deciderede angreb på mindretallet. Tvangsflytninger af kurderne og grænseflytninger skete allerede under Det Osmanniske Rige. Den oprindelige delingsplan efter 1. verdenskrig gik i vasken og Kurdistan blev okkuperet af Tyrkiet, og derefter delt mellem andre lande.

I Irak var undertrykkelsen værst under Baath-styret med Saddam Hussein i spidsen. Mange tusinde kurdere flygtede fra Irak under de første kurdisk-irakiske krige i 1960'erne og 1970'erne. Derudover flygtede mange under Irak-Iran krigen, hvor kurderne støttede Iran med ønsket om at opnå selvstændighed. Det var en stor trussel for Saddam blandt andet på grund af de store olieforekomster i de kurdiske områder. Saddam Hussein-styret begik folkedrab på det kurdiske mindretal i 1988, hvor mere end 80.000 kurdere blev

dræbt. Saddam Husseins nedkæmpelse af kurdisk opstand i 1991, betød igen massive flygtningestrømme blandt kurdiske irakere i Nordirak. I 2003, da Irak blev invaderet af USA, Storbritannien og andre allierede, støttede irakiske kurdere invasionen og øjnede nye muligheder for kurdisk selvstyre. Kurdisk selvstyre blev indskrevet i den nye irakiske grundlov af 2005. Jalal Talabani blev udnævnt som Iraks præsident samme år og blev da det første kurdiske statsoverhoved i verden. Kurderne er den største minoritet i Syrien og holder for det meste til i grænseområderne i nord og nordøst. De syriske kurdere har aktivt deltaget i borgerkrigen i Syrien, som begyndte i 2012. På grund af borgerkrigen i landet har de syriske kurdere, med YPG-militsen i spidsen, taget kontrol over større landområder i det nordlige Syrien. Siden 2014 har kurderne stået over for en ny fjende i Irak og Syrien, nemlig terrororganisationen Islamisk Stat. Kurdiske grupper har været blandt de største militære modstandere af IS i feltet - både i Syrien og Irak, og de har fået støtte af USA.

Der bor omkring 1,3 millioner kurdere i Vesteuropa. De første kom i 1960'erne, mens de fleste kom i 1980'erne og 1990'erne fra Iran og Irak under Saddam Hussein.

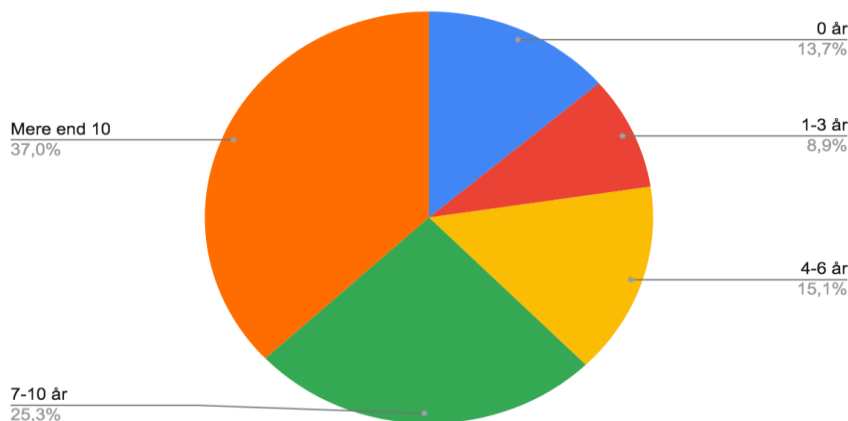

4: Skolegang og arbejde før ankomst til Danmark

Undersøgelsen viser, at 86,5 procent har gået i skole, før de kom til Danmark. Det er et meget højt tal, der, når man dykker ned i resultatet, bunder i en mere nedslående virkelighed. 8,9 procent svarer, at de har haft mellem et og tre års skolegang i deres hjemland. 15,1 procent har haft mellem fire og seks års skolegang. Det betyder, at det langt fra er alle, som har gået i skole, der har lært at læse og skrive.

38,8 procent af de adspurgte svarer, at de har haft arbejde, inden de kom til Danmark. Der er dog det forbehold, at definitionen på arbejde ikke er fastlagt i undersøgelsen og ikke blev specificeret, da spørgsmålet blev stillet. Det vil sige, at i nogle tilfælde, drejer det sig om kvinder, der har arbejdet i hjemmet uden at tjene penge, mens nogle har tjent penge på at arbejde i hjemmet hos familiemedlemmer. Det, de selv beskriver som arbejde, er derfor ikke nødvendigvis en form for arbejde, der gør dem klar til det danske jobmarked. Det må dog ikke underkendes, at kvinderne i deres tidligere arbejde har arbejdet hårdt og opnået mange gode kompetencer indenfor bl.a. madlavning, rengøring og andre praktiske områder.

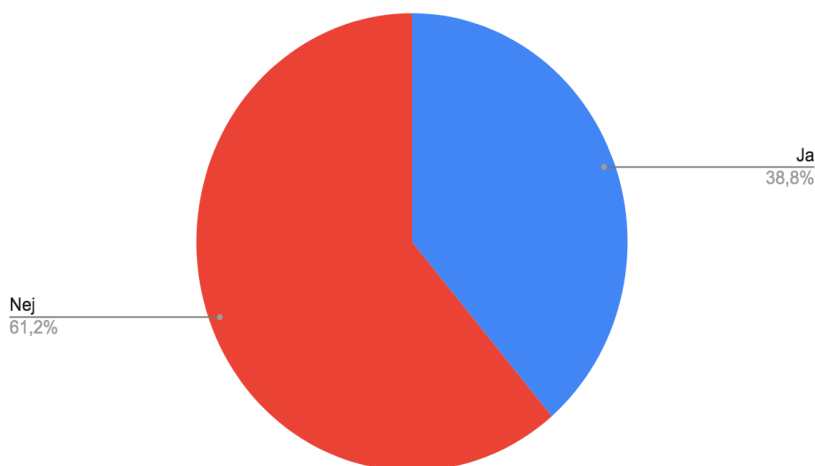
Antal års skolegang

Mere end 10 år: 11-19 års skolegang

Antal besvarelser: 146

Har du haft et arbejde, før du kom til Danmark?:

Antal besvarelser: 148

Lidt om Afghanistan

Afghanistans historie har været præget af krige, skiftende ledere, kup, sekteriske konflikter og udenlandske invasioner. Et kuperet terræn med bjerge har gjort det fordelagtigt for militser at op-ruste, træne og udføre militære aktioner, hvilket har været med til at trække krige og konflikter i langdrag og muliggjort terrororganisationer som Al-Qaedas ekspansion.

I 1978 overtog kommunistpartiet magten ved et kup mod kongen. Dette medførte stor modstand blandt befolkningen og de såkaldte mujahedinerne. I 1979 invaderede Sovjetunionen Afghanistan, og i de følgende ti år fortsatte kampe, hvor mujahedinere gjorde modstand mod den sovjetiske besættelsesmagt. Dette udløste de første store flygtningestrømme fra Afghanistan.

I 1989 trak Sovjetunionen sig ud under pres fra blandt andre USA og Pakistan, der havde støttet mujahedinernes kamp mod Sovjet. Taliban var en af de fraktioner, der med hjælp fra USA og Pakistan, havde vokset sig til en politisk og religiøs magtfaktor og de satte sig på magten i starten af halvfemserne. Dette forårsagede en ny bølge af flygtninge, der i højere grad end tidligere søgte mod Vesten. Pakistan og Iran havde tidligere ta-

get imod afghanske flygtninge, men var ikke læn-gere venligt stemt overfor deres naboer.

D. 7. oktober 2001 begyndte krigen, der afsatte Taliban-regeringen. Det var en amerikansk ledet alliance, der i kølvandet på terrorangrebet 9/11, besluttede at invadere Afghanistan for at finde Osama Bin Laden, ødelægge Al-Qaeda og fjerne Taliban-regimet i deres såkaldte "krig mod ter-ror". Danmark deltog fra 2002 i den amerikansk-ledede koalition og har stadig tropper i Helmand-provinsen i dag.

Der blev indsat en overgangsregering i Kabul, men Afghanistan er stadig præget af enorm usta-bilitet og fattigdom. I 2020 indgik USA en fredsaftale med Taliban, der gør gruppen til USA's allie-rede i kampen mod islamisk terrorisme og grup-per som Al-Qaeda og Islamisk Stat. Det var me-ningen, at det skulle føre til en fredsaftale mellem Taliban og regeringen i Kabul, men Taliban har øget deres angreb mod Kabul, og mange frygter at Trumps fredsaftale fører til, at Taleban igen overtager magten i Afghanistan.

Der er mere end 2,5 millioner registrerede af-ghanske flygtninge, hvilket gør dem til verdens andenstørste gruppe af flygtninge. De er primært flygtet til Iran, Pakistan og Europa. Mere end fire millioner afghanere er internt fordrevet.

N

N var 36 år, da hun kom til Danmark i 2001. Hun flygtede sammen med sin familie fra et land, som havde været i krig i mange år – og som desværre stadig er det.

Flugten fra Afghanistan startede først med et langvarigt ophold i Pakistan. I seks år håbede familien, at de kunne vende tilbage til Kabul og genopbygge en tilværelse på ny, men det tillod den politiske situation ikke, og i stedet søgte familien om asyl og kom til Danmark.

N har oplevet mere vold og smerte end de fleste. Hun kommer fra en politisk aktiv familie, og hendes onkel var præsident i Afghanistan, da Sovjet invaderede landet i slutningen af december 1979. Hendes onkel blev likvideret sammen med hendes far og flere mandlige familiemedlemmer.

Selv blev hun fængslet og tilbragte seks år og fire måneder i et kvindefængsel sammen med sit barn.

Da Mikael Gorbatsjov kom til magten i Sovjet, blev N løsladt sammen med andre politiske fanger. Da hun endelig kom ud af fængslet, blev hun gift med sin nuværende mand.

I dag lever N et familieliv i Danmark med stor taknemmelighed over, at hverdagen er præget af fred og stabilitet. Hun bruger Kvindehuset meget tit – mestendels til at være sammen med andre kvinder og for at få motion.

N har PTSD og er i perioder i behandling for det. Hendes ældste søn er også på førtidspension. Han er så skadet af oplevelserne som barn med granater og bomber, at han ikke har kunnet gennemføre almindelig skolegang. Derudover har familien yderligere fire børn, hvoraf de tre har gennemført en mellemlang uddannelse og arbejder med deres fag. Kun den yngste søn bor stadig hjemme.

N har stadig familie i Kabul og følger meget tæt med i begivenhederne i Afghanistan. Hver gang der er overgreb på civile, eller hvis der fortælles om bilbomber i hovedstaden, påvirker det hende meget. Situationen med Corona har også været slem, da der var mange dødsfald i Afghanistan i forårsmånederne. Ud over Afghanistan bor Ns familie i England og Tyskland, hvor hele præsidentens familie fik ophold, efter at han blev likvideret i 1979.

5: Kvindehuset

Brugerundersøgelsen viser, at en stor andel af Kvindehusets brugere kom til huset for første gang tilbage i perioden 2008-2011, altså helt tilbage i Kvindehusets første år. Derudover er mange brugere kommet til i løbet af de seneste år. Især i 2019 havde Kvindehuset en stor tilgang. Selv i 2020 under Corona, hvor Kvindehuset også flyttede til en ny adresse, er 10,9 procent af de adspurgte brugere kommet til huset for første gang. Som det fremgår af brugerundersøgelsen fra 2018, var Kvindehuset på daværende tidspunkt velbesøgt, og samme billede tegner sig også i denne undersøgelse, da hele 72,9 procent af de adspurgte brugere kommer i Kvindehuset 1-4 gange hver eneste uge. Der er altså en stor brugergruppe, der ofte og kontinuerligt gør brug af Kvindehuset og dets aktiviteter.

Danskundervisning, motion, mandagsklub og rådgivning er særligt efterspurgt og benyttet. Derudover deltager en stor andel af brugerne i arrangementer/fester, udflugter og hygge/samvær. Når brugerne bliver spurgt ind til, hvorfor de kommer i huset, uddyber mange, at de kommer, fordi de får kvalificeret hjælp til at udføre konkrete opgaver eller har glæde af konkrete aktiviteter (lektiehjælp, motion, rådgivning etc.):

"For at få hjælp til opgaver og forbedre mit dansk. Og generelt få støtte til studiet. Jeg kunne ikke klare det uden Kvindehuset."

"Jeg har brug for hjælp til at læse, forstå og reagere på breve fra kommunen, hospitalet (myndighederne) osv. Hvis Kvindehuset ikke fandtes, ville jeg være fortabt."

Mange kommer på grund af samværet, fællesskabet og trygheden. Det sociale spiller en tydelig rolle i brugernes uddybelser. De føler sig trygge og set i Kvindehuset, de får støtte til at udvikle sig samt opbygge et netværk, og de møder nye mennesker:

"Uden Kvindehuset ville jeg ikke være her, hvor jeg er i dag."

"Kvindehuset er mit andet hjem."

"Jeg kom til Kvindehuset, fordi min mand døde, og jeg havde brug for at snakke med andre og danne et netværk samt at lære dansk."

Flere nyankomne nævner desuden, at det, de får ud af at komme i Kvindehuset, er en generel støtte ift. at forstå systemet, blive klogere på kulturen og få støtte til alt det, det indebærer at være ankommet til Danmark:

"Jeg er ny i Danmark og kender derfor ingen regler og lovgivninger i landet. Og jeg havde brug for at snakke med andre og danne et netværk samt at lære dansk"

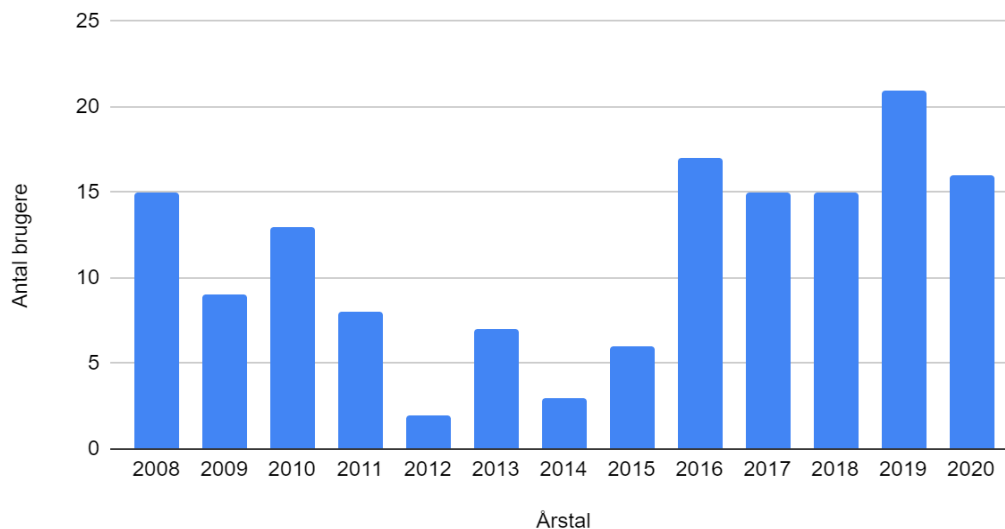
Mange understreger desuden, at Kvindehuset har gjort en stor forskel for dem. Flere føler, at Kvindehuset har hjulpet dem med at bryde med ensomheden:

”Der er en varm atmosfære. Alle gør sig umage for, at alle skal have det godt. Jeg kan godt lide den atmosfære, der er [...] Man kan bare komme en time og bare gå igen, hvis man skal et eller andet. [...] Det er rart at høre til en gruppe. Der er noget tryk i det. Det forebygger ensomhed for sådan en ældre enke.”

85,6 procent svarer, at det hjælper dem meget at komme i Kvindehuset. 10 brugere (6,8 procent) svarer, at det hjælper dem lidt. 4 (2,7 procent) svarer, at det ikke rigtigt hjælper dem at komme i Kvindehuset, og 6 brugere svarer, at de kun har været i Kvindehuset få gange. Når så mange brugere svarer, at Kvindehuset hjælper dem meget, kan det ikke udelukkes, at enkelte brugere kan have svaret dette af ren høflighed over for Kvindehuset og husets ansatte. Samtidig er det vigtigt at understrege, at alle kommer frivilligt, og at der ikke ville være nogen grund til at dukke op, hvis de ikke følte, at de fik noget ud af det. Sammenholdt med brugernes uddybelser hersker der altså ingen tvivl om, at Kvindehuset af flere årsager er en vigtig del mange kvinders liv.

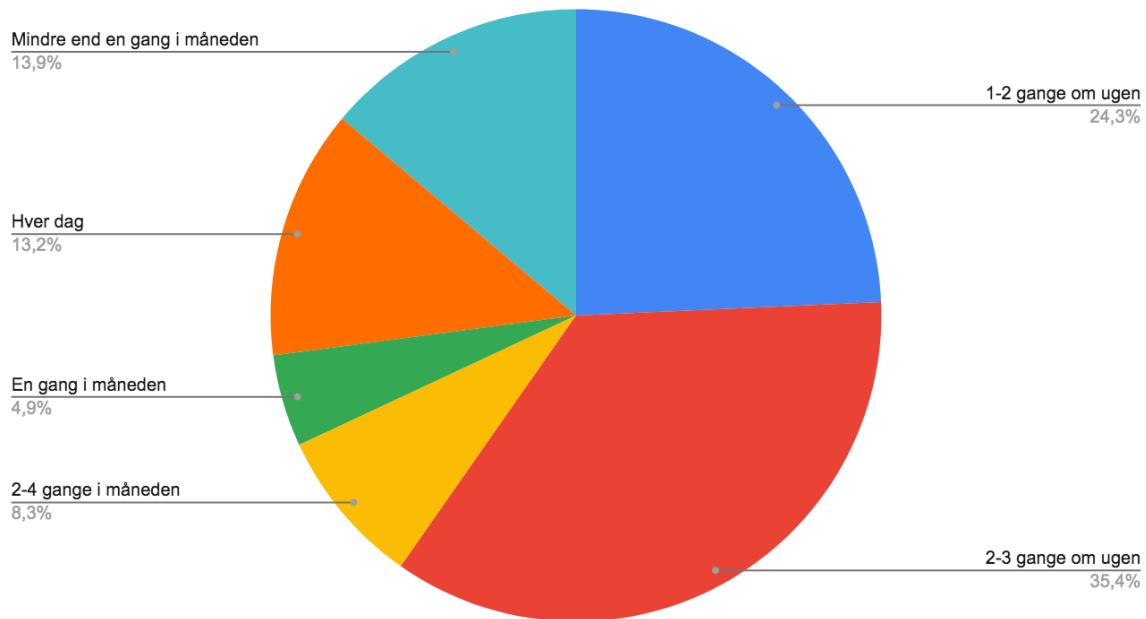
Hvornår kom du til Kvindehuset for første gang?

Antal besvarelser: 147

Hvor tit kommer du i Kvindehuset?

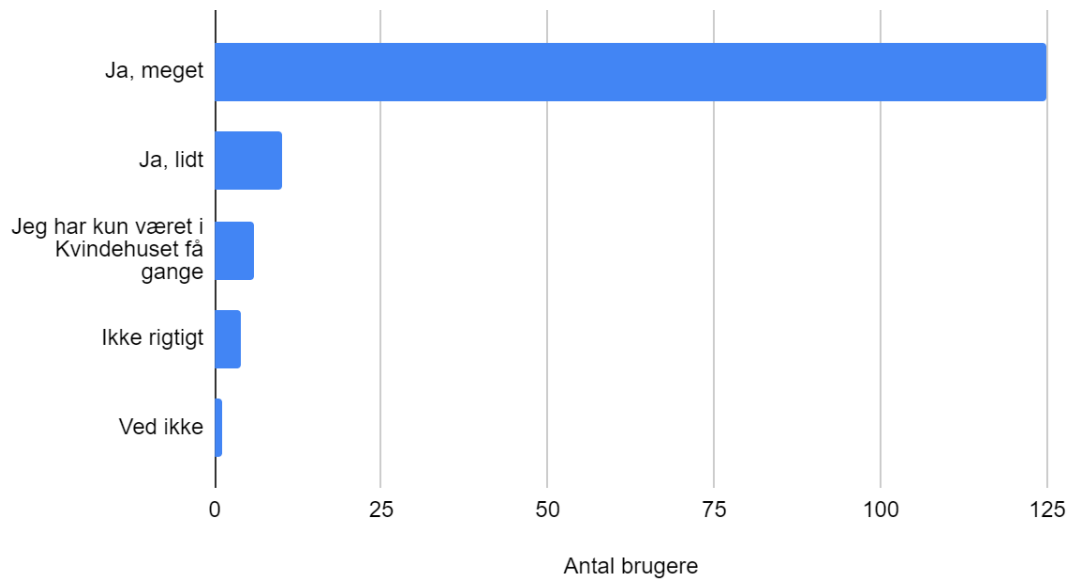

Antal besvarelser: 145

Aktiviteter	Antal brugere
Danskundervisning	65
Mandagsklub	48
Kreativt værksted	39
Motion	71
Rådgivning	55
Lektiehjælp	26
IT-hjælp	10
Arrangementer/fester	76
Udflugter	69
Hygge/samvær	68
Have	10
Gåture	46
Cykel	13
Psykolog	15

Hjælper det dig at komme i Kvindehuset?

Antal besvarelser: 147

Lidt om Palæstina

Palæstinas moderne historie har især været præget af oprettelsen af staten Israel i 1948, hvilket palæstinenserne refererer til som al-Nakba, "katastrofen". Oprettelsen hænger sammen med fremkomsten af den zionistiske bevægelse i slutningen af 1800-tallet. Zionismens mål var oprettelsen af en jødisk stat - som beskyttelse mod antisemitismen. I begyndelsen indvandrede jøder til Palæstina. Da England var kolonimagt, og Palæstina var britisk mandatområde, begyndte englænderne at planlægge oprettelsen af en jødisk stat, og de støttede jødiske bosættelser i området. Efter anden verdenskrig besluttede FN at dele Palæstina og oprette en jødisk stat.

Oprettelsen af Israel førte umiddelbart til en krig mellem Israel og Palæstina og her startede Palæstinas flygtningehistorie, da 750.000, over halvdelen af Palæstinas indbyggere, blev drevet på flugt. I 1951 oprettede FN en særlig organisation til at tage sig af de palæstinensiske flygtninge UNRWA. Der har siden været en del oprør og krige, der

ikke blot har involveret Palæstina og Israel, men også andre lande i Mellemøsten har været dybt involverede i konflikten, og som huser størstedelen af de palæstinensiske flygtninge. I 1967 udvidede Israel yderligere sit landområde i seksdageskrigen. Gazastriben og Vestbredden er de to områder, der i dag administreres af palæstinenserne, men som stadig er under israelsk besættelse. Internationalt har der været adskillige forsøg på fredsforhandlinger og forslag til måder at dele området, men indtil videre er der ikke kommet en løsning på konflikten.

I dag er der omkring fem millioner registrerede palæstinensiske flygtninge i verden. Omkring 1,5 millioner palæstinensere bor i registrerede flygtningelejre på Vestbredden, i Gaza, Syrien, Libanon og Jordan. De fleste palæstinensere kom til Danmark i 1980'erne og flygtede fra Libanon på grund af borgerkrig (1975-1990). Der er dog løbende kommet palæstinensere til landet, senest i forbindelse med krigen i Syrien.

A

A er palæstinenser fra Syrien. Hun er født i Damaskus i 1954. Hendes far arbejdede i et firma med elektronik. Han kunne både læse og skrive og forsørgede hele familien, mens moren var analfabet og hjemmegående.

A er den ældste af otte søskende, fem søstre og tre brødre. Hun startede i skole som alle andre, men i 6. klasse var hun ude for en ulykke. Hun blev kørt ned af en motorcykel og kunne ikke fortsætte i skole. Hun fik aldrig startet igen, fortæller hun.

Alle hendes søskende har gået i folkeskole og har en gymnasial uddannelse. Flere af dem har videregående uddannelser, såsom bachelor i Engelsk og Ph.d. i Filosofi.

A blev i 1972 gift med sin mand, og sammen fik de fem børn, fire drenge og en pige. Manden var selvstændig erhvervsdrivende og solgte tæpper. Han forsørgede hele familien, da A var hjemmegående og ikke arbejdede. Familien boede i et kæmpe hus, som de selv fik bygget.

Borgerkrigen i Syrien brød ud i 2011. En bombe ramte familiens hus og efterlod huset og alle familiens ting i ruiner. En af As sønner blev ramt i maven af splinter fra bomben. Dette har voldt ham store helbredsmæssige udfordringer og gør det stadig den dag i dag. Sønnen var indlagt på hospitalet i mere end to år, hvor han skulle igennem et hav af operationer i håb om udredning og bedring. Det var en hård periode, og det kostede familien mange penge og ressourcer, som de ikke havde.

De valgte derfor at flygte fra Syrien, da livet blev for hårdt, og de ikke havde råd til at blive. As bror boede allerede i Danmark, og han anbefalede familien at flygte hertil.

Sønnen, som var udsat for ulykken, blev skilt og efterladt med sin datter alene. Datteren valgte derfor at flygte til Danmark, hvorefter hun fik sin far, As søn, familiesammenført til Danmark. Derefter flygtede As andre sønner til Danmark, og senere flygtede A alene til Danmark uden sin mand.

A kom til Danmark i 2014. Efter et par måneder fik hun opholdstillade og ansøgte om at få familiesammenført sin mand til Danmark. Det lykkedes, og manden kunne endelig blive genforenet med sin familie. Ulykkeligvis fik han, to dage inden han skulle rejse til Danmark, en blodprop og døde, og han nåede aldrig at komme til Danmark. As fire sønner bor i dag alle i Danmark, mens hendes eneste datter stadig bor i Syrien. Hun fortæller, at sønnen, som var udsat for ulykken i Syrien, i dag sidder i kørestol og bor hos A sammen med sin datter, der er 15 år.

I 2018 fik As bror familiesammenført deres mor fra Syrien til Danmark. Moren er 84 år gammel og bor ligeledes hos A.

En af hendes søskende bor i Jordan, en bor i Yemen, og tre bor i Danmark.

I dag lever A i Danmark med stor taknemmelighed over at hverdagen er præget af fred, stabilitet og mulighed for sundhedshjælp, da sønnen stadig er under udredning grundet ulykken i Syrien. A bruger Kvindehuset, når hun har behov for hjælp til blandt andet post fra det offentlige, da hun ikke selv forstår brevene og kan reagere på disse.

6: Corona

Størstedelen af de adspurgte svarer i undersøgelsen, at de har brugt mest tid derhjemme under Corona. Tallet er ikke overraskende højt for Kvindehusets målgruppe, hvor mange er på en form for social ydelse og kommer ugentligt i huset. Det er derfor klart, at det har skabt et tomrum i manges liv i de perioder, hvor Kvindehuset har været lukket. Når deltagerne bliver bedt om at uddybe, tegner de sig dog et noget andet billede. Over 60 brugere svarer at de har været triste i perioden.

“Træt, det er svært, når alle er hjemme, og børnene ikke går i skole. Vi føler os dovne derhjemme.”

“Det har været svært. Jeg blev selv syg og nogle i min familie har været ramt.”

“Dårligt, det er deprimerende at være hjemme.”

“Meget vanskeligt på grund af min mand, der har en svær diagnose.”

“Coronaen er skrækkeligt, isolation og ensomhed.”

“Ekstremt dårligt. Jeg er i risikogruppen og har derfor været meget bange og isoleret.”

Mange svarer, at det har været deprimerende og ensomt for dem at være isoleret derhjemme.

Nogle har haft problemer med familiemedlemmer, som de har boet sammen med, og andre har været bekymret og bange for at få Corona. Dette er en reel bekymring, da mange af brugerne bor i områder, hvor der har været høje smittetal. Derudover er flere af brugerne ældre og sårbare på grund af andre sygdomme. Kvindehusets brugere er overrepræsenterede i smittestatistikken, da hele 30 brugere har haft Corona.

Ud af de adspurgte har 45,8 procent svaret, at det har gjort en forskel for dem, at Kvindehuset har holdt åbent under Corona. Flere understreger vigtigheden af, at Kvindehuset valgte ikke at lukke ned på noget tidspunkt, da mange andre steder har været lukket i længere perioder.

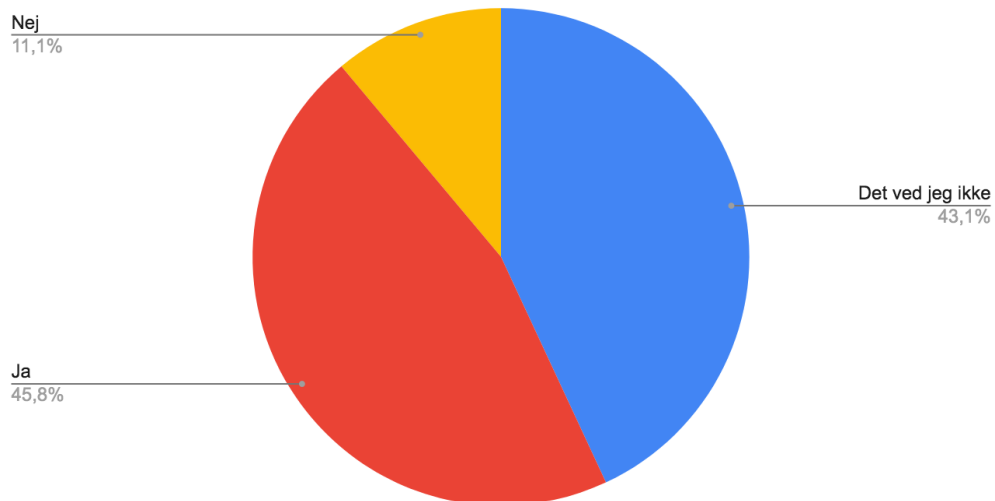
Kvindehuset har siden marts 2020 gjort meget ud af at fastholde kontakten til brugere af Kvindehuset, der er sårbare og udsatte. Helt konkret har vi løbende kontaktet brugerne telefonisk, og med undtagelse af forårs månederne 2020, hvor hele landet var lukket ned, har vi fastholdt en mulighed for, at brugerne har kunnet komme forbi til en fysisk snak, hvis der var behov for det. Blandt de 43,1 procent, der har svaret *det ved jeg ikke* til, hvorvidt det har gjort en forskel for dem, at huset har været åbent, kan der være brugere, der af høflighed og respekt overfor Kvindehuset og de ansatte ikke har villet svare nej til spørgsmålet.

Afsluttende er der en gruppe brugere, der har svaret enten *nej* (11,1 procent) eller *det ved jeg ikke* til spørgsmålet, som selv har overskuddet og ressourcerne til at komme igennem de udfordringer, som en pandemi bringer med sig. Flere af disse påpeger dog stadig vigtigheden af, at man kan få hjælp, såfremt der er et behov.

Under Corona har brugerne...	Antal
Været mest hjemme	133
Selv købt ind	78
Været i Kvindehuset	43
Ladet være at tage bus	21
Set få mennesker	81
Været bange	51
Været syge af Corona	30
Været ensomme	51
Været triste	64
Gået mange ture	59

Har det gjort en forskel for dig, at Kvindehuset har holdt åbent under corona?

7: Ønsker for fremtiden

Størstedelen af de adspurgte brugere er tilfredse med Kvindehuset, som det er. Det uddybes, at huset allerede har gode aktiviteter, og rigtig mange blot ønsker flere af de allerede etablerede aktiviteter og glæder sig til at starte op igen.

De få konkrete ønsker der er til Kvindehusets fremtid går på mere madlavning, som har stået meget stille de sidste år pga. Corona. Dertil ønskes undervisning i arabisk, engelsk og matematik samt undervisning i lovgivning/regler. Der er ønske om tegnehold, kurveflet og svømning. Flere brugere ønsker aktiviteter, hvor børn er indtænkt og to kvinder ønsker fødselsforberedelse/mødregruppe, hvor der også er plads til mændene.

Metode

Kvindehuset har 312 registrerede brugere og frivillige. Ud af disse er 179 blevet udvalgt på baggrund af, hvornår og hvor ofte de har været i Kvindehuset, hvorvidt der har været et telefonnummer tilgængeligt, og om det blev vurderet, at det sprogligt ville være muligt at interviewe brugerne på dansk, engelsk, arabisk, kurdisk eller fransk.

Interviewene er på grund af Corona foretaget telefonisk af Kvindehusets tilknyttede medarbejdere, imellem hvem de 179 udvalgte brugere er fordelt.

I 30 tilfælde af de i alt 179, der er blevet kontaktet telefonisk, er det ikke lykkedes at foretage et interview, fordi det enten ikke har været muligt at få kontakt til brugeren (forkert/ugyldigt telefonnummer) eller på grund af for store sprogbarrierer. Ud af de 179 opkald, er der altså blevet foretaget 149 interviews, som indgår i denne rapport.

Der har løbende været online møder blandt medarbejderne, hvor resultaterne af interviewene er blevet diskuteret og kalibreret.

Interviewene tog udgangspunkt i et dataark med spørgsmål inddelt i otte kategorier. Det er således interviewerens (Kvindehusets medarbejder), der har udfyldt dataarket og stillet spørgsmålene på flere forskellige måder og med skiftende ordvalg for at mindske misforståelser.

Kilder

<https://www.unhcr.org/>

Carsten Fenger-Grøn, Marlene Grøndahl: Flygtningenes Danmarkshistorie, 2004. Aarhus Universitetsforlag.

Lars Erslev Andersen & Hove, Søren & Jensen, Maj Vingum(Ed.): Mellemøsthåndbogen, 2005. Syddansk Universitetsforlag 2005.

Rasmus Christian Elling: Irans Moderne Historie, 2019. Gyldendal.

Mikkel Vedby Rasmussen m.fl.: Mellemøstens Nu, 2019. Ræson Medier.